

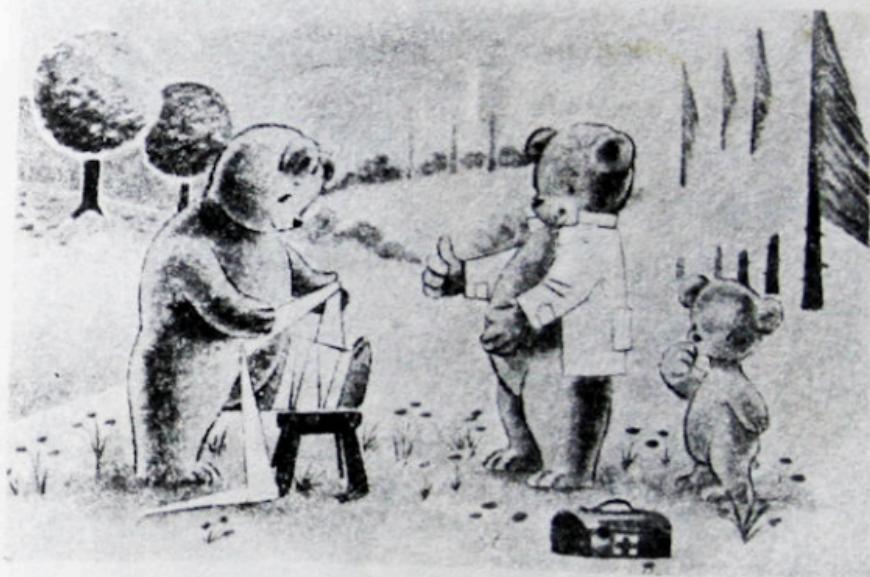
— خوب دیگر پایت خوب شده و می‌توانی پارچه‌هایی را که بدور آن
بسته شده باز کنی .

خرس کوچولو پرسید :

— آیا خودم هم میتوانم این پارچه‌ها را باز کنم ؟

خرس پیر اظهار داشت :

— بله ولی باید حیلی دقت کنی چون^۱ پایت تازه خوب شده و ممکن است

بار دیگر بدرد باید .

خرس قبول کرد و خودش شروع بیاز کردن پارچه‌های که بدور پایش بسته

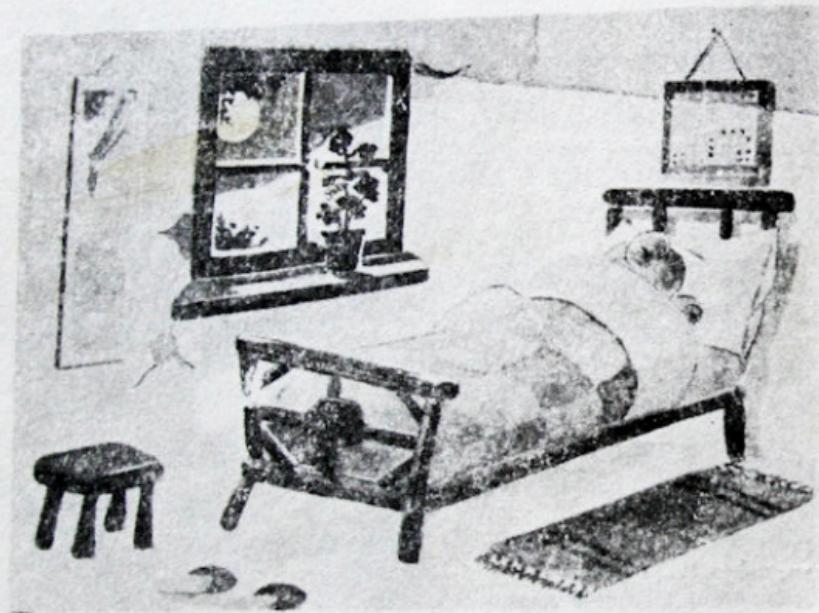
شده بود نمود .

خرس پیر هم ایستاده و او را تماشا می‌کرد و از اینکه دیگر بهانه‌گیری

نمی‌کند و ابراد نمی‌گیرد بسیار خوشحال بود .

بالاخره باندها باز شد و بای شکسته خرس که حالا دیگر کاملاً خوب شده بود نمودار شد.

بعجه خرسها که بای دوست نازه خوبیش را سالم دیده بودند هوراکشیدند و شروع به بازی کردن نمودند و از خرس زرد رنگ هم خواستند که با آنها بازی کند ولی خرس بیرسرش چنband و گفت:

— نه بچه‌ها بهتر است بگذارید او جند روز دیگر هم استراحت کند تا پایش کاملاً خوب بشود آنونت می‌توانید همه با هم بازی کنید.
بعجه خرسها قبول کردند و خرس زرد بخانه‌اش رفت و بروی نخت خود خوااید.

روزها یکی پس از دیگری سپری شد و بای خرس زرد رنگ هر روز

بهتر و بهتر می شد تا جایی که دکتر وقتی آنرا معاینه کرد گفت :
— حالا دیگر پای تو بسیار خوب و عالی است و حتی می توانی با آن بازی کنی و بدبوی .

مادر خرس زرد از پرشک تشكیر کرد و چون هوا ناریک بود بخرس زرد کوچولو قول داد که روز بعد صبح زود وی را از خواب بیدار کند تا به جنگل رفته و با سایر بجهه خرسها بازی نماید .

فردای آنروز وقتی هوا نازه روش شده بود بجهه خرسها در حالیکه هر کدام هدیه ای در دست داشتند بدرخانه خرس زرد کوچولو که تا چندی قبل بیدا خارقی معروف بود رفته و دید را صدا زدند .

مادر خرس کوچولو از پنجه نگاه کرد و وقتی بجهه خرسها مهریان را دید بسیار خوشحال شد .

او سرعت باطاق بجهه خویش رفته او را از خواب بیدار ساخت و گفت :
— هی کوچولو ... بلند شو ... بلند شو و بین که چه دوستان خوبی بیدا کرده ای آنها همه آمده اند با تو بازی کنند .

خرس زرد با سرعت از روی نخت پائین آمد و برخلاف سابق که بهانه گیری می کرد با روی خوش به استقبال دوستان جدیدش رفت و آنها خوش آمد گفت و از ایشان دعوت کرد که داخل خانه بشوند .

بجهه خرسها بداخل خانه رفته و جشنی بر پا کردند و همگی شادی و رقص پرداختند .

پدر و مادر خرس بهانه گیر نیز از اینکه میدیدند بجهشان اخلاقش مثل سابق نیست و خوب شده و دیگر بهانه گیری نمی کند بسیار خوشحال و شادمان بودند و در جشن و شادی بجهه ها شرکت کردند .

سر باز مهر بان

یکی بود یکی نبود سالها قبل سر بازی که تازه از جنگ باز گشته بود
بطرف خانه خویش روان بود
سر باز در جنگ بادشمنان کشورش پیروز شده بود و بهمین جهت از فرمانده
خود سه سکه طلائی جایزه گرفته و آنها را در جیب لباس خویش فرار داده و شادمان
و خوشحال بطرف خانه اش میرفت .
او در این دنیای بزرگ هیچکس را نداشت و تنک و تنها زندگانی میکرد
اما در عوض همه چیز قلبی بسیار پاک و با ایمان داشت .
سر باز هزبور همیشه دلش میخواست اگر میتواند و کاری از دستش ساخته
است بدیگران یاری نماید و گره از مشکلات آنها بگشاید .
باری سر باز هزبور همینطور برای خود ادامه میداد و با خود فکر میکرد
جه چیزها که می تواند با آن سه سکه خریداری کند وزنگی راحتی را شروع نماید .

در آن زمان یک سکه طلا خیلی ارزش داشت و با آن می‌توانستند چیزهای زیادی را خریداری کنند.

سر باز بر اثر پیاده روی بسیار خسته شده و در شکم خویش نیز احساس کرسنگی میکرد. او با خودش می‌اندیشید اگر در سر راهش به میهمانخانه‌ای برسد وارد آنجا خواهد شد و غذای خوبی میخورد و استراحت کاملی خواهد نمود.

سر باز همینطور بجلو میرفت که ناگهان در سر راه خود و در کنار جاده چشمش به پیروز خمیده قامتی که عصائی چوبی در دست داشت افتاد.

پیروز وقتی مرد جوان را در مقابل خویش مشاهده کرد گفت:

- پسر جان ... آیا باین زن فقیر و بیر کمک خواهی کرد؟

سر باز جوان گفت:

- مادر جان من چیزی با خود ندارم که بدرد تو بخورد و گرنه از جان و دل آنرا بتو میدادم.

زن پیر سرش را جنباند و گفت:

- فرزند ... من چند روز است که هیچ چیز نخورده‌ام و حتی یک شاهی هم ندارم که نانی بوسیله آن خریداری کنم خواهش دارم چنانچه میتوانی کمکی بمن بکن.

سر باز به اندام زن پیر که از شدت پیری وضعف بزحمت بروی دوپای خود ایستاده بود نگریست و با خود فکر کرد:

- من سه سکه طلا در جیب دارم و چنانچه یکی از آنرا بردارم و باین زن بعدم انفاقی نخواهد افتاد.

از طرفی من جوان هستم و نیرومندم و می‌توانم کار کنم و ببول در بیاورم در صورتیکه این زن خیلی پیر و ضعیف است و قدرت کار کردن ندارد.

او پس از این حرف دست در جیب خویش کرده و یکی از سکه‌های خود را خارج نمود و در گف دست پیروز نهاد.

